

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 17. února 2009 (19.02)
(OR. en)**

6538/10

**Interinstitucionální spis:
2010/0802 (COD)**

**COPEN 45
CODEC 125**

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	COREPER/Rada
Předmět:	Podnět ke směrnici Evropského parlamentu a Rady o evropském ochranném příkazu - současný stav

Úvod

1. Dne 7. ledna 2010 vzal COREPER na vědomí podnět ke směrnici Evropského parlamentu a Rady o evropském ochranném příkazu, který předložily Belgie, Bulharsko, Estonsko, Španělsko, Francie, Itálie, Maďarsko, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Finsko a Švédsko¹.
2. Pracovní skupina pro spolupráci v trestních věcech a Skupina přátel předsednictví o podnětu jednaly ve dnech 4.-5. ledna a 25.-26. ledna, jakož i 15.-17. února 2010.
3. Všechny delegace uvítaly cíle podnětu a projevíly kladný a konstruktivní přístup k práci na znění. Některé delegace vznesly výhradu obecného přezkumu uvedeného znění. Některé členské státy vznesly rovněž výhradu parlamentního přezkumu.

¹ PE-CONS 2/10 + ADD 1 + ADD 2

4. S ohledem na jednání v rámci výše uvedených přípravných orgánů Rady by předsednictví rádo informovalo Radu o současném stavu, pokud jde o tyto otázky:

Oblast působnosti

5. Současným právním základem pro navrhovanou směrnici je čl. 82 odst. 1 písm. d) SFEU týkající se spolupráce v trestních věcech. Toto ustanovení bylo zvoleno, neboť cílem směrnice je usnadnit a posílit ochranu poskytovanou obětem nebo možným obětem trestné činnosti, které cestují mezi členskými státy Evropské unie.
6. V některých členských státech je však otázka ochrany obětí řešena prostřednictvím nástrojů, které nejsou trestněprávní povahy (např. nástroje občanskoprávní nebo správní povahy).
7. Na základě výzev různých členských států na zasedání ve dnech 4.-5. ledna 2010 předsednictví vyzvalo právní službu Rady, aby se zabývala otázkou právního základu nástroje a podala příslušnou zprávu na zasedání pracovní skupiny ve dnech 25.-26. ledna 2010¹. Kromě této ústní zprávy bylo rozhodnuto vyžádat si formální písemné stanovisko právní služby Rady ohledně otázky právního základu².
8. Stanovisko bylo vydáno dne 17. února 2010³, který byl posledním dnem zasedání pracovní skupiny ve dnech 15.-17. února 2010. Ve stanovisku, jež bude dále nutno posoudit v rámci přípravných orgánů Rady, je uvedeno, že čl. 82 odst. 1 písm. d) SFEU a přednostně rovněž čl. 82 odst. 1 písm. a) SFEU mohou sloužit jako právní základ pro návrh směrnice, neboť Evropský ochranný příkaz má za cíl ochranu osoby proti chování jiné osoby, jež může ohrožovat její život, tělesnou nebo duševní integritu, osobní svobodu nebo sexuální integritu.

¹ Viz dokument 5480/10, strana 3 a poznámka pod čarou č. 2.

² Viz dokument 5792/10.

³ Viz dokument 6516/10.

9. Na základě stanoviska právní služby Rady je předsednictví toho názoru, že návrh směrnice, jejímž cílem je ochrana obětí v celé Evropské unii, by mohl a měl být uplatňován nejen na opatření přijatá v trestním řízení, nýbrž i na opatření přijatá v řízeních jiné povahy, jejichž cílem je ochrana života, tělesné nebo duševní integrity, osobní svobody nebo sexuální integrity člověka.

Vztah k jiným nástrojům

10. Některé delegace zdůraznily nutnost vyjasnit vztah mezi touto směrnicí (jejím návrhem) a rámcovým rozhodnutím Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty¹ a rámcovým rozhodnutím Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatnění zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie².
11. Dále je třeba vzít na vědomí, že několik delegací podotklo, že by se měla věnovat pozornost vztahu mezi tímto nástrojem a nařízením Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (nařízení Brusel I), jakož i nařízením Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (nařízení Brusel IIa).
12. Vzhledem k výše uvedeným otázkám předsednictví bere na vědomí, že právní služba Rady ve svém stanovisku navrhuje zařadit do znění ustanovení, podle nichž návrh směrnice nebude mít vliv na uplatňování stávajících nástrojů uvedených výše, ani na uplatňování Haagské úmluvy z roku 1996 o pravomoci orgánů, použitelném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a spolupráci ve věcech rodičovské zodpovědnosti a opatření k ochraně dětí.

¹ Úř. věst. L 337, 16.12.2008, s. 102.

² Úř. věst. L 294, 11.11.2009, s. 20.

Seznam opatření (článek 4)

13. Stávající projednávané znění stanoví, že evropský ochranný příkaz může být vydán pouze tehdy, pokud bylo ve vydávajícím státě již přijato ochranné opatření, ukládající osobě, která představuje nebezpečí, jedno nebo více opatření uvedených na uzavřeném seznamu v článku 4¹. Cílem tohoto článku je zaručit, že vykonávající stát nebude žádán, aby přijal opatření v souvislosti s netypickými nebo neočekávanými kategoriemi ochranných opatření přijatými vydávajícím státem.
14. Řada delegací požádala o rozšíření nebo omezení seznamu možných ochranných opatření s ohledem na určité zvláštnosti jejich právních systémů.
15. Předsednictví je toho názoru, že stávající seznam, který se týká pouze povinností nebo zákazů uložených osobě, která představuje nebezpečí, s cílem chránit chráněnou osobu, zajišťuje rovnováhu mezi potřebou zajistit oběti účinnou ochranu a potřebou zohlednit různé právní systémy členských států. Tyto druhy opatření se navíc vztahují pouze na rozhodnutí přijatá ve vydávajícím státě: vykonávající stát má možnost přijmout vlastní opatření, například tím, že upraví nebo změní opatření stanovená v evropském ochranném příkaze, pokud taková opatření neexistují v jeho právním systému. Je rovněž třeba poznamenat, že v některých případech, například v případech opatření uvedených v písm. b) nebo c) nemusí vykonávající stát přijmout žádná zvláštní donucovací opatření; může však být vyzván, aby oznámil porušení dotčeného opatření.

¹ V článku 4 jsou v současnosti uvedena tato opatření:

- a) *povinnost zdržet se návštěv určitých lokalit, míst nebo vymezených oblastí, kde má chráněná osoba bydliště nebo které navštěvuje;*
- b) *povinnost zdržovat se na konkrétně stanoveném místě, případně během stanovené doby;*
- c) *povinnost obsahující omezení ohledně opuštění území vydávajícího státu;*
- d) *povinnost vyhybat se kontaktu s chráněnou osobou, ať už telefonickému, prostřednictvím elektronické nebo standardní pošty, faxových zpráv nebo jiných prostředků; nebo*
- e) *zákaz přiblížit se chráněné osobě více než na předepsanou vzdálenost.*

Pravomoci vydávajícího/vykonávajícího státu (článek 9a/10)

16. Byla vznesena otázka ohledně rozdělení pravomocí mezi vydávajícím a vykonávajícím členským státem podle evropského ochranného příkazu.
17. Některé delegace se domnívají, že na území vykonávajícího státu by měl být za výkon evropského ochranného příkazu a opatření přijatých na jeho základě primárně odpovědný vykonávající stát; v této souvislosti bylo odkazováno na právní stav uvedený v rámcovém rozhodnutí 2008/947/SVV (o probaci)¹, což je nástroj uplatňovaný ve fázi po soudním řízení.
18. Jiné členské státy se domnívaly, že kontrolu nad výkonem evropského ochranného příkazu a následných opatření by měl mít vydávající stát; tyto delegace se odvolávaly na právní stav uvedený v rámcovém rozhodnutí 2009/829/SVV (o opatřeních dohledu)², což je nástroj uplatňovaný ve fázi před soudním řízením.
19. Bylo navrženo, aby se v návrhu směrnice umožnilo používání obou zvažovaných řešení, protože je třeba zahrnout jak fázi před soudním řízením, tak fázi po soudním řízení.
20. Předsednictví nicméně vyjádřilo přání, aby nástroj nebyl koncipován příliš komplikovaně. Předsednictví by upřednostnilo mechanismus, který lze používat snadno a účinně.

Závěrečné poznámky

21. Ministři, kteří chtějí vznést připomínky ke kterékoli z výše uvedených otázek, se vyzývají, aby tak učinili, a poskytli tím přípravným orgánům podněty pro další práci na návrhu směrnice.

¹ Viz zejména článek 14.

² Viz zejména článek 18.